

enige om, og det er vistnok rigtigt, hvad den højtærede Finansminister forleden udtalte, at hvis man nu vilde sige: Det var ellers en stor Mundfuld eller nogle forfærdelige Lønningslove, saa er der vist ikke en eneste Rigsdagsmand, som ikke netop har været med til at animere Ministeriet til at fremkomme med disse Lønningslove. Men naar vi ere med til at gøre dette, maa vi ogsaa være uhyre lyd-høre overfor de Krav, der komme fra Befolkningen, og som gaa ud paa at faa Beløb skaffede til Veje, hvorved man kan bidrage til, at et eller andet kan forbedres, saaledes som f. Eks. denne Bevilling paa 90,000 Kr. til Præmier og Rejseunderstøttelser for Husmænd.

I denne Forbindelse skal jeg nævne, at det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) ikke kom saa godt fra det forleden Dag, da han udtalte sig om disse Husmandsbevillinger i det hele. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa hans Udtalelser, men kun sige, at naar han var meget indigneret over, at Husmandsforeningerne ikke havde fuld Raadighed over de 90,000 Kr., som ere bevilgede til Præmier og Rejseunderstøttelser for Husmænd, idet han mente, at det absolut burde være Husmandsforeningerne, der havde den fulde Raadighed derover, saa er det aldeles forkert, og jeg er overbevist om, at de allerfleste Husmænd selv indenfor Husmandsforeningerne ville indse, at det er forkert, saa længe vi have de fleste Husmænd staaende i Landboforeningerne.

Jeg er ganske enig med de Talere, som gentagne Gange have slaæet til Lyd for større Husmandsbrug, og naar Husmandsloven engang skal revideres, tror jeg, at disse Husmandsbrug skulle være noget større, end de ere for Tiden. Det er jo nemlig ikke Meningen, naar vi lave en Husmandslov, at det skal være en Klasse, der delvis skal være Landbrugere, delvis Arbejdere for Gaardmændene og Herremændene, vi skulle have frem en selvstændig Klasse, som har nok at gøre hjemme i deres Bedrift. Jeg tror imidlertid ikke, Tiden er kommen til at komme ind paa det nu; Tiden kommer nok, naar vi engang skulle have Husmandsloven op til Revision.

Saa vil jeg gerne sige et Par Ord om de af Regeringen førte Traktatforhandlinger, som maaske foreløbig ere standsede, men som ville blive genoptagne. Jeg tror, at man i de allerfleste Kredse af den danske Befolkning har været glad ved, at Regeringen har taget dette Spørgsmaal op. Jeg er fuldstændig klar over, at der natur-

ligvis vil blive gaaet frem med Forsigtighed, men det vilde jo være meningsløst, om man ikke vilde opnaa Begunstigelse uden selv at sætte noget til. Jeg vil kun i denne Forbindelse rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister om noget, der har med denne Sag at gøre. Jeg vil spørge, om der ikke er en Mulighed for, at vi, samtidig med at Traktatforhandlingerne føres, kunne faa nogle Lettelser med Hensyn til Kreaturindførselen til Tyskland. Jeg tænker paa, om der ikke var en Mulighed for at opnaa en Veterinæroverenskomst med Tyskland i Lighed med andre af Tysklands Nabolande, som Østrig og Svejts, hvorfra man har Lov til at indføre Kreaturer til forskellige Steder i Tyskland uden Tuberkulinindsprøjtning og uden Karantæne. Det vilde have stor Betydning ikke alene for hele vort Land, men specielt for den Egn, jeg repræsenterer. Vi hørte af den højtærede Finansminister, at vor Omsætning med Tyskland i det hele er ikke saa lidt over 300 Mill. Kr., og at vi købe Varer i Tyskland for 197 Mill. Kr. Det forekommer mig, at dette maa være et Bevis for, at vi ere ret gode Kunder i Tyskland; selv om vi ikke spille saa stor en Rolle overfor et saa stort Land som Tyskland, maa det vel da have nogen Betydning.

Naar jeg har faaet Ordet, er det imidlertid ikke alene for at fremkomme med disse enkelte Bemærkninger, som jeg her har fremsat, men ogsaa for at slaa til Lyd for et Par meget store lokale Spørgsmaal. Jeg har antaget, at de ikke alene have Betydning for den Egn, jeg repræsenterer, men at det ogsaa maa kunne interessere Tinget at faa en Del Oplysninger om, hvorledes det egentlig hænger sammen dermed. Jeg repræsenterer nemlig en Egn, som paa mange Maader, især med Hensyn til Naturforhold, indtager en Særstilling. De fleste Medlemmer af dette Ting vide vist, at der fra Grænsen — det fortsættes for Resten langt ned i Sønderjylland — op Nord paa ud til Vesterhavet ligger en stor Del Enge, som under de nuværende Forhold ere af en saadan Beskaffenhed — ja, Beskaffenheden er god, men de ligge saaledes udsatte for Vesterhavets Oversvømmelser, at de Folk, som skulle drive disse Jorder, i Virkeligheden ere højst uheldigt stillede. Der er Tale om 12—14,000 Tdr. Land, altsaa et ikke saa ganske uanseligt Areal af vort Land. Jeg hørte forleden Dag, at det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) glædede sig ved, at der stadig vandtes nyt Land ind i Danmark; jeg